

„JEŽÍŠI, PROČ SE NECHCEŠ OŽENIT?“

Josef vyčerpaně odložil sekeru a syn, který přitesával kmeny, svou práci také přerušil. Hřbetem ruky si setřel pot z obočí. „Ježíši, proč se nechceš oženit?“ unaveně se zeptal Josef. „Je ti dvacet. S tou rodinou se přátelíme už léta. A starý Eleazar za mnou zase včera byl...“

Zdálo se, že mladý muž neví, co na to odpovědět.

„Tati, já nemůžu.“

„Ale proč, prosím tě? Všichni muži tvého věku se žení. V synagoze mi nedávno znova vyčítali, že u tebe nemám žádnou autoritu!“

„Tati, vždyť víš, že já jsem jiný než ostatní.“

„Tak to vím až moc dobře!“

Josef si povzdechl. Zaplavily ho vzpomínky na dobu, kdy mu tenhle Ježíš vstoupil do života... Tehdy byl zasnoubený s Marií. Když viděl, že se jí zakulacuje břicho, přestože spolu ještě nic neměli, byla to pro něj krutá rána. Množily se klepy a Josef nevěděl kudy kam, protože ji miloval. Rozhodl se, že ji tajně propustí, aby ji nevystavil potupě. A právě tehdy se mu ve snu zjevil Boží posel a vybídl ho, aby neměl strach a Marii si vzal, protože počala z Ducha Božího, jak předpověděl prorok Izaiáš: „Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel.“

„A tati, ty jsi v tu chvíli tomu, co ti Pánův posel řekl, uvěřil?“ ptá se Ježíš.

„To sem teď nepleť!“ odsekne Josef. „To nemá s tvou svatbou nic společného. Ty mi teď chceš určitě zase vyprávět o svém Otci, který je v nebesích, a zopakovat mi to, co jsi nám řekl v Jeruzalémě, když ses nám ztratil. Tehdy ti bylo dvanáct... Našli jsme tě v chrámu, jak diskutuješ o Bohu s tamními učenci, a ty jsi nám řekl: Proč jste mě hledali? Nevěděli jste, že já musím být u svého Otce?“

„Ano, tati, a teď bych ti mohl říct totéž. Ty jsi můj adoptivní otec, ale můj Otec, ten, který mě zplodil v lůně mé matky, nechce, abych se oženil.“

Teď už toho má Josef dost: „Přestaň se rouhat! Oženit se je zákon synů Izraele. Muž opustí svého otce i matku, připojí se ke své manželce a budou jedno tělo. Ty nechceš poslouchat Boha? Ty chceš, aby se na naši rodinu a naši vesnici rozhněval?“

Ježíš se svému otci – tesaři zadívá pevně do očí.

„Já chci konat to, co chce náš nebeský Otec. On a já jsme spojeni jako dvě ptačí křídla a sdílíme dech života. Jednoho dne vás opustím, tak jako každý muž opouští své rodiče. Mou ženou bude celé lidstvo a já za ně položím život. A ty mi, prosím, důvěřuj. Neměj strach!“

Se svolením zpracováno podle knihy: Jean Mercier, Neobyčejný román o Ježíšovi, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.